

00.79-419
BIBLIOTEKA TEKSTÓW USTAW
1.

KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

UZUPEŁNIENIA DO WYDANIA PIĄTEGO Z R. 1938

ZEBRAŁ I OPRACOWAŁ

HENRYK JELEŃSKI

Biblioteka Główna
Uniwersytetu Gdańskiego

1100033523

KRAKÓW 1945

KSIEGARNIA POWSZECHNA

11/2 300-

~~4651A~~

PA 16581

DRUKARNIA PRZEMYSŁOWA W KRAKOWIE

M-02203

2113/3a/01

UZUPEŁNIENIA DO STR. 1—550.

- I. KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO,**
- II. PRZEPISY WPROWADZAJĄCE KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO,**
- III. PRZEPISY WPROWADZAJĄCE PRAWO O SĄDOWEM POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNEM.**

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z dnia 21 listopada 1938 r.

o usprawnieniu postępowania sądowego
(Dz. U. R. P. Nr. 89 z 22. XI. 1938, p. 609).
Zmiana niektórych przepisów postępowania
cywilnego.

Art. 3. W kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

I. POSTĘPOWANIE SPORNE.

Właściwość sądu.

1) Art. 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 10. Do właściwości sądów grodzkich należą:

1) sprawy majątkowe, w których wartość przedmioty sporu nie przewyższa dwóch tysięcy złotych;

2) sprawy działowe, jeżeli wartość przedmiotu działu nie przewyższa pięćdziesięciu tysięcy złotych;

3) bez względu na wartość przedmioty sporu:

a) sprawy o ojcostwo nieślubne, jak również o roszczenia majątkowe, pozostające w związku z ojcostwem nieślubnym;

b) sprawy o ochronę zakłóconego lub przywrócenia utraconego posiadania“.

2) Art. 19 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 19. W sprawach o istnienie, unieważnienie albo rozwiązanie umowy najmu lub dzierżawy, o wydanie lub odebranie przedmiotu najmu lub dzierżawy, wartość przedmiotu sporu stanowi przy umowach zawartych na czas oznaczony suma czynszu za czas sporny, lecz nie więcej niż za rok; przy umowach zawartych na czas nieoznaczony suma czynszu za czas potrzebny do wypowiedzenia“.

Prawo ubogich.

3) Art. 112 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 112. § 1. Przyznania prawa ubogich domagać się może osoba fizyczna, która wykaże na

podstawie zaświadczenia władzy administracji rządowej, samorządowej lub sądu opiekuńczego, że nie jest w stanie bez uszczerbku utrzymania, koniecznego dla siebie i rodziny, ponieść kosztów procesu. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach; od sądu zależy uznanie tego zaświadczenia za dostateczny dowód ubóstwa strony.

§ 2. Osobie prawnej może być przyznane prawo ubogich, jeżeli wykaże na podstawie zaświadczenia, wymienionego w paragrafie poprzedzającym, że nie posiada dostatecznych środków na koszty procesu“.

4) W art. 116 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 o następującym brzmieniu:

„§ 2. Sąd może przyznać prawo ubogich częściowo. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi zasady częściowego przyznania prawa ubogich“.

5) W art. 120 § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. Oplaty i koszty postępowania przez stronę ubogą nieuiszczone, których zapłata nie została włożona na przeciwnika strony ubogiej, należy ściągnąć z urzędu od strony ubogiej z zasądzanego jej roszczenia; celem zabezpieczenia tych należności Skarbowi Państwa służy ustawowe prawo zastawu na zasądzonym stronie ubogiej roszczeniu“.

6) W art. 123 skreśla się zdanie drugie.

7) W art. 124 dodaje się na końcu następujący przepis:

„Wniesienie środka odwoławczego od odmowy lub cofnięcia prawa ubogich nie wstrzymuje postępowania w sprawie“.

8) Art. 125 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 125. Nie ma środka odwoławczego od postanowienia, którym sąd prawo ubogich przyznał, odmówił jego cofnięcia lub nałożenia dodatkowej zapłaty oraz od postanowienia sądu drugiej instancji, odmawiającego lub cofającego prawo ubogich. Zażalenie służy jednak na postanowienie sądu drugiej instancji, odmawiające lub cofające prawo ubogich dla instancji kasacyjnej“.

Pisma procesowe.

9) W art. 141 dodaje się § 4 o następującym brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli pismo, podlegające opłacie w wysokości stałej, wniesione przez adwokata nie jest należycie opłacone, przewodniczący zwróci pismo bez wzywania do uiszczenia należnej opłaty“.

Doręczenia.

10) Art. 145 skreśla się.

Protokoły.

11) Art. 177 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 177. Strony mogą żądać w terminie tygodniowym od posiedzenia sprostowania lub uzupełnienia protokołu, przy czym od zarządzenia przewodniczącego można odwołać się do sądu, na którego postanowienie nie ma zażalenia“.

12) Art. 178 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 178. W toku posiedzenia stronom wolno oświadczenia, wnioski, uzupełnienia i sprostowania zamieścić w załączniku do protokołu. Gdy stronę zastępuje adwokat, przewodniczący może zażądać takiego załącznika“.

13) Art. 255 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Protokół zawierający przebieg postępowania dowodowego, przeprowadzonego przed sędzią wyznaczonym lub sądem wezwanym, podpisują oprócz sędziego i protokolanta, także osoby przesłuchane i strony obecne“.

Pozew i rozprawa.

14) Art. 209 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 209. Pozew o wydanie lub odebranie przedmiotu najmu lub dzierżawy w terminie, w którym najem lub dzierżawa wygasa, można wnieść do sądu jeszcze przed tym terminem“.

15) W art. 294 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 o następującym brzmieniu:

„§ 2. Duchowni uznanych prawnie wyznań nie składają przysięgi“.

16) Art. 385 skreśla się.

Wyroki i postanowienia.

17) Art. 350 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 350. § 1. Wyrok z uzasadnieniem powinien być w ciągu dwóch tygodni sporządzony na piśmie, jeżeli strona tego zażądała w ciągu tygodnia od ogłoszenia sentencji.“

§ 2. Obowiązek sporządzenia uzasadnienia wyroku nie zależy od dopuszczalności zaskarżenia wyroku.

§ 3. Sporządzenie uzasadnienia należy do sędziego sprawozdawcy, a gdy nie był wyznaczony — do sędziego, któremu przewodniczący rozprawy to poruczy“.

18) W art. 355 skreśla się punkt 5), a punkt 6) staje się punktem 5).

Na końcu tego artykułu dodaje się następujący przepis:

„Poza tym na wniosek powoda sąd może nadać wyrokowi przy jego wydaniu ten rygor, jeżeli wyrok zapadł w sprawie, która według przepisów kodeksu może być rozpoznana przez wydział handlowy“.

19) Art. 376 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 376. § 1. Postanowienia wydane na podstawie rozprawy będą ogłoszone na rozprawie. Postanowienia te doręcza się stronie z uzasadnieniem tylko wtedy, gdy służy jej zażalenie na postanowienie i gdy zgłosiła żądanie doręczenia postanowienia w ciągu tygodnia od jego ogłoszenia.

§ 2. W sprawach, w których występuje Prokuratoria Generalna, doręcza się z urzędu stronom postanowienia wraz z uzasadnieniem, jeżeli na nie służy zażalenie.

§ 3. Postanowienia wydane bez rozprawy doręcza się z urzędu obu stronom, z wyjątkiem postanowień o zabezpieczeniu powództwa, które doręcza się tylko powodowi. Postanowienia należy doręczyć z uzasadnieniem, gdy stronie służy zażalenie na postanowienie“.

20) Art. 379 skreśla się.

21) W art. 421 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Termin do wniesienia zażalenia na postanowienie liczy się od doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, jeżeli doręcza się je z urzędu lub na żądanie strony, zgłoszone we właściwym terminie, w innych przypadkach — od dnia ogłoszenia postanowienia“.

Kasacja.

22) W art. 425 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. W sprawach o roszczenia majątkowe skarga kasacyjna służy tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia przenosi tysiąc pięćset złotych. Co do oznaczenia tej wartości stosuje się odpowiednio przepisy o wartości przedmiotu sporu“.

23) Art. 441 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji.

§ 2. Zażalenie do Sądu Najwyższego służy jedynie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, odmawiające lub cofające prawo ubogich dla instancji kasacyjnej oraz odmawiające zwrotu kaucji kasacyjnej. Do tych zażaleń stosuje się odpowiednio przepisy o zażaleniu, z wyjątkiem przepisu o doręczeniu zażalenia stronie przeciwnej.

§ 3. Orzeczeń Sądu Najwyższego nie doręcza

się stronom, z wyjątkiem w sprawach, w których uczestniczy Prokuratoria Generalna“.

Postępowanie nakazowe.

24) W art. 467 dodaje się na końcu następujący przepis:

„W postępowaniu nakazowym niedopuszczalne jest przeciwstawienie roszczenia do potrącenia, chyba że roszczenie jest uzasadnione dokumentem“.

II. POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE.

Przepisy ogólne.

25) W art. 523 § 1 dodaje się na końcu następujący przepis:

„Koszty egzekucji ustala komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji do niego należy“.

26) W art. 529 § 1 skreśla się wyrazy: „swemu orzeczeniu“.

27) W art. 534 § 1 wyrazy: „po powstaniu tytułu egzekucyjnego“ zastępuje się wyrazami: „po wniesieniu pozwu“.

W artykule tym dodaje się § 4 o następującym brzmieniu:

„§ 4. Na podstawie tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce jawnej lub komandytowej sąd nada klauzulę wykonalności przeciwko każdemu spółnikowi, odpowiadającemu osobiście bez ograniczenia za zobowiązania spółki“.

28) W art. 562 § 1 wyrazy: „w ciągu trzech lat“ zastępuje się wyrazami: „w ciągu roku“.

29) W art. 572 punkt 5) otrzymuje następujące brzmienie:

„5 subwencje (zasilki) przyznane przez Skarb Państwa lub związki komunalne na cele oświatowe, kulturalne i artystyczne“.

30) W art. 578 § 2 dodaje się na końcu następujący przepis:

„Egzekucja jest dopuszczalna celem zrealizowania umownego prawa zastawu lub hipoteki umownej“.

Egzekucja z ruchomości.

31) Art. 598 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 598. Po zajęciu komornik przystępuje do sprzedaży ruchomości, chyba że wierzyciel ograniczył egzekucję do zajęcia. Sprzedaż odbywa się przez licytację publiczną“.

32) W art. 603 § 1 dodaje się na końcu następujący przepis:

„O umieszczenie obwieszczenia o licytacji na drzwiach domu komornik może wezwać właściwy urząd gminny“.

33) W art. 616 § 1 po wyrazach: „w ciągu dwóch tygodni“ umieszcza się wyrazy: „od otrzymania zawiadomienia komornika“.

34) Art. 617 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 617. Na drugiej licytacji cena wywołania wynosi dwie piąte części sumy oszacowania. Jeżeli i na tej licytacji nikt nie zaofiarował nawet ceny wywołania albo jeżeli licytacja nie doszła do skutku, wierzycielowi w ciągu dwóch tygodni od otrzymania zawiadomienia komornika służy prawo przejęcia ruchomości na własność

w cenie wynoszącej połowę sumy oszacowania. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy paragrafu drugiego artykułu poprzedzającego. Jeżeli wierzyciel nie skorzystał z prawa przejęcia ruchomości, komornik postępowanie umarza“.

35) Po art. 617 umieszcza się art. 617¹ o następującym brzmieniu:

„Art. 617¹. Po zawiadomieniu o przyznaniu ruchomości wierzyciel powinien je natychmiast odebrać. Jeżeli dłużnik nie zgadza się na oddanie rzeczy, komornik na wniosek wierzyciela postąpi jak przy egzekucji roszczeń niepieniężnych“.

Egzekucja z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych.

36) W art. 635 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Wierzytelność, przypadająca dłużnikowi od Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych, zastępowanych przez Prokuraturę Generalną, funduszków państwowych, będących osobami prawnymi, lub związku komunalnego z tytułu dostaw lub robót, nie może być zajęta przed ukończeniem dostawy lub roboty, chyba że chodzi o roszczenia pracowników dłużnika z tytułu pracy, wykonanej przy tej dostawie lub robocie“.

37) Art. 652 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Do zarządu przymusowego i sprzedaży prawa stosuje się odpowiednio przepisy o zarządzie przymusowym i o sprzedaży ruchomości“.

Egzekucja z nieruchomości.

38) Art. 655 otrzymuje następujące brzmienie:
 „Art. 655. § 1. Egzekucja z ułamkowej części nieruchomości hipotekowanej może być wszczęta przeciwko współwłaścicielowi tylko wówczas, gdy część ta nie jest obciążona łącznie z innymi częściami.

§ 2. Opisowi i oszacowaniu podlega cała nieruchomość, sprzedaży zaś tylko część należąca do dłużnika. Przepis ten stosuje się także do egzekucji z ułamkowej części nieruchomości niehipotekowanej“.

39) Art. 675 otrzymuje następujące brzmienie:
 „Art. 675. Zarzuty przeciwko opisowi i oszacowaniu należy zgłosić komornikowi najpóźniej w terminie dwóch tygodni od ukończenia opisu i oszacowania. Jeżeli zostały zgłoszone zarzuty, komornik przedstawi akta sądowi, który po wysłuchaniu w razie potrzeby stron i uczestników, rozstrzygnie zarzuty. Na postanowienie sądu służy zażalenie“.

40) W art. 681 dodaje się § 3 o następującym brzmieniu:

„§ 3. W obwieszczeniu, przeznaczonym do ogłoszenia w dziennikach, należy podać: oznaczenie nieruchomości, czas i miejsce licytacji, sumę oszacowania i cenę wywołania oraz wysokość rękojmi, jaką licytant powinien złożyć“.

41) Art. 690 otrzymuje następujące brzmienie:
 „Art. 690. Po uprawomocnieniu się postanowienia o przybiciu, sąd wzywa licytanta, który uzyskał przybicie (nabywcę), aby w ciągu dwóch

tygodni od otrzymania wezwania złożył do depozytu sądowego cenę nabycia z ustawowymi odsetkami od dnia przybicia z potrąceniem rękojmi złożonej w gotowiźnie“.

Podział sumy uzyskanej z egzekucji.

42) W art. 789 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Suma uzyskana z egzekucji będzie podzielona między wierzycieli stosownie do właściwości przez sąd lub komornika“.

43) W art. 790 po wyrazie: „Sąd“ umieszcza się wyraz: „lub komornik“.

44) Art. 791 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 791. § 1. O sporządzeniu planu podziału należy zawiadomić dłużnika i osoby uczestniczące w podziale.

§ 2. Zarzuty przeciwko planowi można wnosić w ciągu dwóch tygodni od daty zawiadomienia.

§ 3. Przeciwko planowi, sporządzonemu przez komornika, należy wnosić zarzuty do komornika, który je niezwłocznie przedstawia wraz z aktami sądowi“.

45) W art. 792 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zarzutów nie wniesiono w terminie przepisany, sąd lub komornik przystąpi do wykonania planu podziału“.

46) W art. 794 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Plan podziału sporządza komornik po upływie tygodnia od daty złożenia do depozytu sądowego sumy podlegającej podziałowi“.

47) W art. 796 § 1 punkt 3) otrzymuje następujące brzmienie:

„3) wierzytelności zabezpieczone ustawowym lub umownym prawem zastawu“.

Punkt 4) skreśla się, a następne punkty otrzymują kolejną numerację.

48) W art. 799 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. W podziale oprócz wierzyciela egzekwującego uczestniczą: wierzyciel składający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty, wierzyciel, który uzyskał zabezpieczenie powództwa, jeżeli zgłosili się nie później niż w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu, pracownicy co do stwierdzonych dokumentem należności za pracę w sprzedanej nieruchomości lub w przedsiębiorstwach, znajdujących się na tej nieruchomości i należących do dłużnika, jeżeli zgłosili się przed sporządzeniem przez sąd planu podziału, oraz osoby, mające prawa zabezpieczone hipotecznie“.

Postanowienie zabezpieczające.

49) W art. 847 dodaje się na końcu następujący przepis:

„W przypadku zabezpieczenia powództwa termin do wniesienia zażalenia biegnie dla dłużnika od doręczenia mu postanowienia przy wykonywaniu zabezpieczenia“.

50) Art. 684 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 861. W drodze zabezpieczenia nie można stosować przeciwko dłużnikowi przymusu osobistego“.

Art. 4. W przepisach wprowadzających kodeks postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. XLV otrzymuje brzmienie:

„Art. XLV. § 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1944 r. sądy okręgowe w granicach swej właściwości rozpoznają w składzie trzech sędziów następujące sprawy:

w pierwszej instancji:

- a) sprawy należące do właściwości sądów okręgowych bez względu na wartość przedmiotu sporu;
- b) sprawy majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa pięćdziesiąt tysięcy złotych;
- c) sprawy, w których stroną jest Skarb Państwa;
- d) sprawy o ubezwłasnowolnienie;
- e) sprawy w postępowaniu upadłościowym i układowym;

w drugiej instancji — środki odwoławcze od orzeczeń sądów grodzkich w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie przenosi tysiąca pięciuset złotych lub przewyższa dwadzieścia tysięcy złotych oraz w sprawach o ochronę zakłóconego lub przywrócenie utraconego posiadania, tudzież sprawy, w których stroną jest Skarb Państwa.

§ 2. Sprawy, nie wymienione w paragrafie poprzedzającym oraz sprawy nie należące do wydziałów handlowych, rozpoznaje sąd okręgowy w osobie jednego sędziego.

§ 3. Sprawy, osądzone w sądzie okręgowym przez jednego sędziego, sąd apelacyjny rozpoznaje również w osobie jednego sędziego, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia przenosi tysiąc pięćset złotych a nie przewyższa dwudziestu tysięcy złotych“.

2) Art. XLV¹ otrzymuje następujące brzmienie:
„Art. XLV¹ W sprawach rozpoznawanych przez jednego sędziego obowiązują następujące przepisy:

§ 1. Przepisy o prawach i obowiązkach przewodniczącego i sądu stosuje się do jednego sędziego.

§ 2. Sprawy, należące do rozpoznania przez jednego sędziego, sędzia może połączyć nawet wtedy, jeżeli wartość dochodzonych roszczeń przewyższa pięćdziesiąt tysięcy złotych.

§ 3. Sąd, rozłączając roszczenia połączone w jednym pozwie, przekaze do rozpoznania jednemu sędziemu te spośród roszczeń, które nie przewyższają pięćdziesięciu tysięcy złotych.

§ 4. Zarzut, że sprawa ulega rozpoznaniu w składzie trzech sędziów lub w osobie jednego sędziego, należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Zmiana powództwa w toku sprawy nie wpływa na skład sądu. Na postanowienie sądu co do składu nie ma zażalenia.

§ 5. Jeżeli sąd w osobie jednego sędziego uzna, że postępowanie przed nim jest bądź niedopuszczalne, bądź niewskazane z uwagi na zawile okoliczności sprawy, przekazuje sprawę pod rozpoznanie sądu w składzie trzech sędziów“.

Art. 5. W przepisach wprowadzających prawo o sadowym postępowaniu egzekucyjnym wprowadza się następujące zmiany:

1) Po art. IV umieszcza się art. IV¹ o następującym brzmieniu:

„Art. IV¹ § 1. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego podlegają egzekucji tylko w granicach, oznaczonych w artykule niniejszym.

§ 2. Świadczenia pieniężne emerytalne i wypadkowe podlegają egzekucji na zaspokojenie:

1) należności alimentarnych,
2) zaliczek, udzielonych przez pracodawcę osobom uprawnionym do tych świadczeń, po powstaniu uprawnienia do nich, lecz przed rozpoczęciem ich wypłaty,

3) świadczeń pieniężnych związków samorządu terytorialnego z tytułu opieki społecznej, jeżeli przy ich udzielaniu zastrzeżono ich zwrot.

§ 3. Zasiłki na wypadek braku pracy, wypłacane zarówno pracownikom umysłowym jak i robotnikom, oraz zasiłki chorobowe podlegają egzekucji tylko na zaspokojenie należności alimentarnych.

§ 4. Świadczenia wymienione w §§ 2 i 3, podlegają egzekucji w jednej piątej części, a na zaspokojenie należności alimentarnych także w drugiej piątej części, obliczonej od świadczenia po potrąceniu danin publicznych, przy czym stosuje się odpowiednio przepisy art. 575 §§ 2 i 3 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 5. Zapomogi pośmiertne oraz zasiłki pogrzebowe podlegają w całości egzekucji na zaspokojenie kosztów pogrzebu.

§ 6. Tracą moc dotychczasowe przepisy o egzekucji ze świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego“.

2) W art. VII § 1 punkt 1 i § 2 otrzymują następujące brzmienie:

„§ 1. 1) polecenie wszczęcia egzekucji wydaje sąd lub prokurator, dołączając odpis orzeczenia, który stanowi tytuł wykonawczy; w przypadkach, wskazanych w art. 534 kodeksu postępowania cywilnego, należy dołączyć orzeczenie z klauzulą wykonalności“;

„§ 2. Władza gminna lub miejska obowiązana jest na polecenie sądu lub prokuratora do egzekwowania grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania w myśl przepisów o egzekucji świadczeń pieniężnych w trybie postępowania przymusowego w administracji“.

3) Art. XVII otrzymuje następujące brzmienie:
„Art. XVII. Tytuł wykonawczy jest tytułem do hipoteki sądowej. Hipotekę sądową można wpisać tylko dla wierzytelności przewyższających w kapitale sumę dwieście złotych. Hipoteka sądowa na kilku nieruchomościach łącznie jest niedopuszczalna. Do wpisu hipoteki sądowej stosuje się przepisy postępowania hipotecznego“.

4) Art. LXV otrzymuje następujące brzmienie:
„Art. LXV. Postępowanie egzekucyjne z nieruchomości celem zniesienia wspólności przy współwłasności niepodzielnej ręki może być wszczęte bez tytułu egzekucyjnego na wniosek chociażby jednego tylko współwłaściciela. Egzekucję można także prowadzić, jeżeli zgłaszający wniosek jest

spadkobiercą wpisanego właściciela, chociażby sam wpisu swej własności jeszcze nie uzyskał. Opiekun powinien dołączyć do wniosku o egzekucję zezwolenie sądu opiekuńczego.

Poza tym stosuje się odpowiednio przepisy części drugiej księgi I tytułu drugiego działu III kodeksu postępowania cywilnego“.

Art. 6. W prawie o sądach pracy wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 3 § 1 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„Postępowanie normuje kodeks postępowania cywilnego, jednakże co do właściwości miejscowej sądu stosuje się przepisy art. 17, co do dopuszczalności skargi kasacyjnej — art. 35, co do kosztów sądowych — art. 39, co do zastępstwa stron przez pełnomocników — art. 21 prawa niniejszego z tą zmianą, że adwokat może być pełnomocnikiem strony w każdej sprawie“.

2) Art. 35 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 35. W sprawach, wszczętych przed sądami pracy, skarga kasacyjna służy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia przewyższa pięćset złotych“.

Art. 7. W przepisach o kosztach sądowych wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 13 dodaje się na końcu ustępu pierwszego następujący przepis:

„Przepisu co do wezwania o uiszczenie należnej opłaty nie stosuje się do pism wnoszonych przez adwokata, podlegających opłacie w wysokości stałej. Pisma takie, jeżeli nie są należycie opłacone, będą od razu zwrócone“.

2) W art. 26 skreśla się ustęp drugi.

3) Art. 45 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 45. Za wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku pobiera się opłatę:

a) w sądzie okręgowym lub wyższym w wysokości 10 zł.

b) w sądzie grodzkim 2 zł.

Nie pobiera się opłaty kancelaryjnej za pisma, które doręcza się z urzędu“.

4) Art. 117 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 117. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do umarzania oraz rozkładania na raty i odraczania zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami.

Minister Sprawiedliwości może uprawnienia przewidziane w ustępie poprzedzającym, przekazać kierownikom sądów.

Tryb postępowania określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości“.

Przepisy przejściowe.

POSTĘPOWANIE CYWILNE.

Art. 10. 1) Przepisy części drugiej niniejszego dekretu stosuje się do spraw wszczętych przed jego wejściem w życie, z następującymi jednak odchyleniami:

a) sąd właściwy w chwili wszczęcia sprawy pozostaje właściwy aż do jej ukończenia:

- b) w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu wydano orzeczenie w sądzie drugiej instancji, stosuje się dotychczasowe przepisy o dopuszczalności skargi kasacyjnej;
- c) do pism i wniosków, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, stosuje się przepisy dotychczasowe co do opłat i co do wezwania o uiszczenia należnej opłaty.

2) Sprawy sporne, wszczęte przed dniem wejścia w życie kodeksu postępowania cywilnego, w których postępowanie w pierwszej instancji nie zostało ukończone do dnia 31 marca 1959 r., prowadzi się nadal według przepisów tegoż kodeksu z uwzględnieniem już dokonanych czynności procesowych i zebranego materiału.

Przepisu powyższego nie stosuje się, jeżeli dalsze postępowanie miałoby się odbyć w trybie, którego kodeks postępowania cywilnego nie zna.

3) Art. 273 prawa o ustroju sądów powszechnych skreśla się.

Przepisy końcowe.

Art. 11. § 1. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych tekstów kodeksu postępowania karnego, kodeksu postępowania cywilnego, przepisów wprowadzających te kodeksy oraz przepisów o kosztach sądowych — z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 12. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 28 listopada 1938 r.

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 15 sierpnia 1944 r.

o wprowadzeniu Sądów Przysięgłych.

Dz. U. R. P. Nr. 2. poz. 7.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydent Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyła się ustawę z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zniesieniu instytucji Sądów Przysięgłych i sędziów pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 24. poz. 213).

Art. 2. i 3. odnoszą się do Sądów Przysięgłych.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Kierownikowi Resortu Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uchylona powyższym dekretem ustawa zawierała m. in. następujące przepisy:

Art. 1. § 1. Znosi się instytucje sądów przysięgłych i sędziów pokoju.

§ 2. W związku z tym tracą moc przepisy o ustroju tych sądów i postępowaniu przed nimi, a w szczególności:

4) skreśla się w kodeksie postępowania cywilnego z dnia 29 listopada 1950 r. (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr. 112 poz. 934):

a) przepisy art. 11 i 12,

b) w art. 9 — wyrazy: „sędziowie pokoju i”;

5) skreśla się art. XIV przepisów, wprowadzających kodeks postępowania cywilnego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 652) oraz art. 125 przepisów o kosztach sądowych z dnia 24 października 1943 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 poz. 837).

Odżywają więc skreślone przepisy, a mianowicie:

1) w kodeksie postępowania cywilnego:

w art. 9 po słowach „sądy grodzkie oraz“ słowa „sędziowie pokoju i”;

Art. 11. § 1. Z pośród spraw, należących do właściwości sądów grodzkich, sędzia pokoju rozpoznaje sprawy majątkowe między osobami mającymi zamieszkanie lub siedzibę w jego okręgu, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przenosi trzystu złotych, z wyjątkiem spraw: 1) w których wartość nie wpływa na właściwość sądu; 2) z weksli, czeków, akcyj, obligacyj, listów zastawnych, dowodów składowych i tym podobnych papierów wartościowych; 3) o prawa rzeczowe na nieruchomościach i prawa do nieruchomości; 4) w których pozwany jest Skarb Państwa lub inna osoba prawna prawa publicznego.

§ 2. Sprawy, przewidziane w artykule niniejszym, mogą wytaczać przed sędzią pokoju przeciwko pozwanym, mającym zamieszkanie lub siedzibę w jego okręgu, również powodowie z poza jego okręgu.

§ 3. Przed sędzią pokoju strony mogą zawrzeć ugodę w sprawach majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przenosi tysiąca złotych. Przedmiotem ugody nie mogą być jednak prawa rzeczowe na nieruchomościach lub prawa do nieruchomości oraz takie prawa, do których powstania ustawa wymaga formy aktu notarialnego lub sądowego.

Art. 12. § 1. Powództwo wytoczone przed sąd grodzki w sprawie, należącej do sędziego pokoju, sąd grodzki przekaże sędziemu pokoju przed pierwszym posiedzeniem sądowym.

§ 2. Niema środka odwoławczego od orzeczenia sądu grodzkiego z tej przyczyny, że sprawa należy do rozpoznania sędziego pokoju.

2) w przepisach wprowadzających kodeks postępowania cywilnego:

Art. XIV. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi przepisy postępowania przed sędzią pokoju.

3) w przepisach o kosztach sądowych:

Art. 123. Minister Sprawiedliwości wyda w drodze rozporządzenia przepisy o kosztach sądowych przed sędzią pokoju.

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o ustaleniu właściwości rzeczowej sądów powsz.
w związku z wahaniami cen rynkowych.

Dz. U. R. P. Nr. 11. poz. 57.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W cywilnych sprawach o majątkowe rozszczenia niepieniężne i o rozszczenia pieniężne, zgłoszone wzamian innego przedmiotu oraz w sprawach działowych, wartość przedmiotu sporu względnie przedmiotu działu, oznaczona przez stronę w pozwie kwotą pieniężną, przelicza się według przeciętnych cen rynkowych z dn. 31 sierpnia 1939 r. i tak ustalona kwota stanowi o właściwości rzeczowej sądu (art. 10 pkt. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 2. Przeliczenie, przewidziane w artykule poprzedzającym, pozostaje bez wpływu na wszelkie inne stosunki prawne, zależne od wartości przedmiotu sprawy (dopuszczalność środków odwoławczych, skład sądu orzekającego, opłaty sądowe, opłaty komornika, wynagrodzenie adwokatów).

Art. 3. dotyczy spraw karnych.

Art. 4. Sprawy, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, rozpoznawać należy aż do ukończenia w sądach do których wpłynęły, bez względu na to czy sądy te są rzeczowo właściwe według przepisów dotychczasowych czy według przepisów art. 1 lub art. 5 niniejszego dekretu.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się kierownikowi Resortu Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DEKRET Z DNIA 16 LUTEGO 1945 R. o zmianie przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego.

Dz. U. R. P. Nr. 7. poz. 28.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 1.) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W przepisach wprowadzających kodeks postępowania cywilnego z dnia 29 listopada 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 652 oraz z 1932 r. Nr. 95 poz. 802, z 1933 r. Nr. 62, poz. 461 i z 1938 r. Nr. 89 poz. 609) wprowadza się następujące zmiany:

Art. XLV otrzymuje brzmienie:

„Art. XLV. § 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1947 r. sądy okręgowe w granicach swej właściwości rozpoznają w pierwszej instancji w składzie trzech sędziów następujące sprawy:

- a) sprawy należące do właściwości sądów okręgowych bez względu na wartość przedmiotu sporu;
- b) sprawy, w których stroną jest Skarb Państwa;
- c) sprawy o ubezwłasnowolnienie;
- d) sprawy w postępowaniu upadłościowym i układowym.

§ 2. Sprawy, nie wymienione w paragrafie poprzedzającym oraz sprawy nie należące do wydziałów handlowych, rozpoznaje w pierwszej instancji sąd okręgowy w osobie jednego sędziego“.

2) Art. XLV¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. XLV¹ W sprawach rozpoznawczych przez jednego sędziego obowiązują następujące przepisy:

§ 1. Przepisy o prawach i obowiązkach przewodniczącego i sądu stosuje się do jednego sędziego.

§ 2. Zarzut, że sprawa ulega rozpoznaniu w składzie trzech sędziów lub w osobie jednego sędziego, należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Na postanowienia sądu co do składu nie ma zażalenia.

§ 3. Jeżeli sąd w osobie jednego sędziego uzna, że postępowanie przed nim jest bądź niedopuszczalne, bądź nie wskazane z uwagi na zawiłe okoliczności sprawy, przekazuje sprawę pod rozpoznanie sądu w składzie trzech sędziów“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZUPEŁNIENIA DO STR. 351—471.

IV. ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZE.

PRZEPISY O KOSZTACH SĄDOWYCH

str. 413 — 441

Por. uzupełnienia do str. 1 — 350 w szczególności:

1) dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 listopada 1938 r. o usprawnieniu postępowania sądowego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 609) art. 7, — co do zmiany art. 15. 26. 45 i 117 przep. o kosztach sądowych, oraz

2) dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 15 sierpnia 1944 r. o wprowadzeniu Sądów Przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7) oraz wyjaśnienie co do odzycia art. 123 przep. o kosztach sądowych.

DEKRET z dnia 27 lutego 1945.

o zmianie przepisów o kosztach sądowych.

Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 44.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P.

Nr. 1. poz. 1.) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium K. R. N. zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 837) zmienionym dekretemi Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 19) i z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 609) wprowadza się zmiany następujące:

(1) Art. 3. otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Uwolnienie od kosztów sądowych służy:

- 1) stronie, której sąd przyznał prawo ubogich,
- 2) kuratorowi, wyznaczonemu przez sąd do danej sprawy,
- 3) stronie powodowej w sprawie o należność za pracę,
- 4) stronie powodowej w sprawie o alimenty.

Za strony wymienione pod pkt. 1), 3) i 4) koszty postępowania uiszcza tymczasowo Skarb Państwa, a za kuratora, jeżeli obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, strona, dla której kurator został ustanowiony, lub też, gdyby to było niemożliwe, strona, która swym wnioskiem lub swą czynnością spowodowała ustanowienie kuratora.

Do przyznania prawa ubogich stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego a w sprawach karnych — przepisy kodeksu postępowania karnego“.

(2) Wysokość wpisu stałego, przewidzianą w art. 36, 54, 86, 89, 90, 109 i 111, granic wpisu stosunkowego — w art. 26 i 28 oraz opłat — w art. 41, 42, 44, 45, 56 pkt. 3), 65 pkt. 2), 74, 81, 94 i 98 podwyższa się czterokrotnie.

(3) Art. 25. otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Wysokość wpisu stosunkowego zależna jest od wartości przedmiotu sprawy i wynosi:

- 1) przy wartości przedmiotu do 5.000 zł. włącznie 2%;
- 2) „ „ „ „ 50.000 „ „ od pierwszych 5.000 zł. — 100 zł., od nadwyżki 2½%;
- 3) przy wartości przedmiotu ponad 50.000 zł. od pierwszych 50.000 zł. — 1.225 zł., od nadwyżki 3%.

Każde rozpoczęte 100 zł., a w przypadku gdy wartość

przedmiotu przewyższa 50.000 zł. każde rozpoczęte 1.000 zł. liczy się za pełne”.

(4) Art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. Od każdej projektowanej do wykazu hipotecznego treści oraz od każdego wniosku hipotecznego pobiera się opłatę hipoteczną stałą lub stosunkową.

Opłata stosunkowa nie może wynosić mniej niż 12 zł. Wartość, według której pobiera się opłatę stosunkową, ustala się w kwocie, jaka jest podstawą wymiaru opłaty stemplowej od czynności prawnej, z której wynika prawo, będące przedmiotem treści lub wniosku.

Za wciągnięcie treści do wykazu hipotecznego pobiera się za każdą treść 2 zł.”

(5) Art. 95. otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Od treści, niewymienionych w artykule poprzedzającym, pobiera się opłatę stosunkową, od wartości w wysokości $\frac{1}{5}\%$. Jeżeli treść, podlegającą opłacie stosunkowej, projektuje się do kilku miejsc tego samego wykazu hipotecznego lub nawet do różnych wykazów hipotecznych, pobiera się od niej opłatę stosunkową raz jeden, poza tym opłatę stałą”.

(6) Art. 96. otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. Pobiera się opłatę stosunkową w wysokości:

- 1) od wniosku o przepisanie tytułu własności, wciągnięcie do ksiąg hipotecznych, (wykazu hipotecznego) tytułów dłużnych oraz regulacji spadku 1%;
- 2) od wniosku o wpisanie do wykazu hipotecznego kaucji, hipotek sądowych i hipotek prawnych oraz wszelkich ostrzeżeń 1%;
- 3) od wniosku o wykreślenie praw hipotecznych $\frac{1}{2}\%$, nie więcej jednak niż 200 zł.
- 4) za wciągnięcie listów zastawnych Towarzystw Kredytowych Miejskich do księgi kontroli hipotecznej przy aktach wypłaty pożyczek tychże towarzystw kredytowych — od wartości nominalnej listów zastawnych 0.04%;

za tę samą czynność przy konwersjach tychże pożyczek — od wartości nominalnej listów zastawnych 0.02%;

- 5) od wniosku, ustalającego wynik przerachowania wierzytelności hipotecznych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14-go maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 441) opłata wynosi $\frac{1}{5}\%$ od sumy, jaka w złotych będzie zabezpieczona wzamian dawnej wierzytelności, przyczem wykreślenie dawnej sumy hipotecznej opłacie nie podlega”.

(7) Art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Pobiera się opłatę stałą w wysokości:

- 1) od wniosku o odłączenie ksiąg hipotecznych lub połączenie ksiąg oddzielnych:

a) w księdze głównej 72 zł.

b) „ „ nowozałożonej 24 „

- 2) od wniosku o przerobienie czyli uporządkowanie wykazu hipotecznego 48 zł., ponadto od każdej treści ulegającej przepisaniu 2 zł.;

- 3) od protokołu pierwsiastkowej regulacji hipotecznej:
 I. nieruchomości o obszarze nieprzekraczającym 50 ha położonej poza granicami administracyjnymi miast, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych 24zł.

II. innej nieruchomości:

a) w kancelariach hipotecznych sądów grodzkich 40 zł.

b) w kancelariach hipotecznych sądów okręg. 72 zł.

- 4) od wszelkich innych wniosków jak to:

o wezwanie do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki, o ogłoszenie postępowania spadkowego, o podniesienie decyzji zwierzchności hipotecznej, ujawnienie spadku wakującego, działów, wniosków o pozostanie w niepodzielności, wdrożenie postępowania egzekucyjnego, od wniosków łącznych (dodatkowych) i t. p. 24 zł.“

(8) W art. 99 dodaje się zdanie trzecie o brzmieniu:

„Za świadectwa z wykazu hipotecznego specjalne (rozumowane) opłata kancelaryjna wynosi 24 zł., a od każdej pozycji świadectwa zamieszkań osób, mających ujawnione prawa w wykazie hipotecznym 2 zł. najmniej jednak 12 zł.“.

Art. 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, przepisy tego dekretu stosuje się do wszelkich powodujących opłaty czynności, które nastąpią po tej dacie.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu przepisów o kosztach sądowych z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu*).

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1945 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą ustawa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie taksy tymczasowej dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 451) i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 marca 1924 r. o taksie dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 264) wraz z późniejszymi zmianami.

OPŁATY ZA DORECZENIA

str. 442 — 450.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 lutego 1945 r.

o zmianach rozporządzeń w sprawie uiszczenia opłat
sądowych i o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych
Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 48.

Na podstawie art. 22, 48 i 115 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 93, poz. 837, z r. 1936 Nr. 3, poz. 19, z r. 1938 Nr. 89, poz. 609) w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. w sprawie uiszczenia opłat sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 971) skreśla się § 12.

*) Tekst jednolity przepisów o kosztach sądowych ogłoszony został obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 89).

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 972), zmienionym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 335) wprowadza się zmiany następujące:

1) wysokość granic opłat, wymienionych w § 2. zdanie drugie i trzecie i wysokość opłat wymienionych w § 6. podwyższa się sześciokrotnie;

2) w § 7. zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Opłatę stałą za doręczenie w wysokości, równającej się każdorazowej opłacie pocztowej za list polecony najniższej wagi od każdego doręczenia pobiera się”;

3) W § 12. otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Wynagrodzenie zarządów miejskich i gminnych za każde dokonane przez funkcjonariusza gminnego doręczenie w postępowaniu cywilnym ustala się w wysokości każdorazowej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi”.

4) §§ 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 skreśla się.

§ 3. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których nie pobrano stosunkowej opłaty za doręczenie, należy pobierać za każde doręczenie, które w przyszłości powstanie, opłatę przewidzianą w § 2. pkt. 2) niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1945 r.

TAKSA ZA CZYNNOŚCI KOMORNIKÓW

str. 454 — 463.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 17 stycznia 1939 r.

o uzupełnieniu taksy za czynności komorników.

Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 25.

Na podstawie art. IX. przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 95, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1936 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 277) wprowadza się następujące zmiany:

1) Po § 16 umieszcza się § 16¹ o następującym brzmieniu:

„§ 16¹. Za sporządzenie planu podziału sumy, uzyskanej z egzekucji (art. 794 § 2 k. p. c.), komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości połowy stawek, wymienionych w § 6, od tej części sumy, która przypada wierzycielom, nie mniej jednak niż 3 zł.

Jeżeli osoby interesowane umówiły się co do podziału sumy (art. 793 k. p. c.), komornik pobiera tylko 2 zł. niezależnie od wysokości sumy”.

2) Po § 19 umieszcza się § 19¹ o następującym brzmieniu:

„§ 19¹. Za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży rzeczy skonfiskowanych oraz nieodebranych w postępowaniu karnym, komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości połowy stawek, wymienionych w § 6 od sumy uzyskanej ze sprzedaży tych rzeczy nie mniej niż 2 zł. W sprawach tych komornik nie pobiera opłaty z § 7 ust. 1 pkt. 2 oraz nie służy mu prawo do ryczałtu kancelaryjnego i wynagrodzenia za przejazd”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 27 lutego 1945 r.

o zmianie rozporządzenia o taksie za czynności komorników.

Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 50.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1936 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 277), uzupełnionym rozpo-

rządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 25) wprowadza się zmiany następujące:

(1) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Skarb Państwa i podmioty prawne, za które działa Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby, których roszczenia pochodzą z tytułu wynagrodzenia za pracę lub alimentów, wolne są od uiszczenia tej części opłat, która przypada Skarbowi Państwa“;

(2) w § 6 zdanie trzecie i czwarte otrzymuje brzmienie:

„Cała opłata stosunkowa wynosi:

przy wartości do 500 zł. włącznie	10 zł.
przy wartości ponad 500 zł. do 1000 zł. włącznie	20 zł.
przy wartości ponad 1000 zł. do 5000 zł. włącznie	40 zł.
przy wartości ponad 5000 zł. do 10.000 zł. włącznie:	
od pierwszych 5000 zł.	40 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	4 zł.
przy wartości ponad 10.000 zł. do 100.000 zł. włącznie:	
od pierwszych 10.000 zł.	60 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	2 zł.
przy wartości ponad 100.000 zł.:	
od pierwszych 100.000 zł.	240 zł.
od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000 zł.	10 zł.

Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 10 zł.“;

(3) w § 15 zdanie pierwsze wyrazy „40 gr“ zastępuje się wyrazami: „równającej się każdorazowej opłacie pocztowej za list polecony najniższej wagi za zwrotnym poświadczeniem odbioru“;

(4) § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. Osoba, na żądanie której komornik wykonywa czynność poza granicą administracyjną miejscowości, w której ma siedzibę, zwraca mu koszty przejazdu kolejami (bilet II klasy), autobusami, omnibusami i statkami, a w razie braku takich środków lokomocji lub znacznych trudności w korzystaniu z nich, dostarcza komornikowi innych środków lokomocji albo płaci gotówką za koszty podróży podług ustalonych cen miejscowych.

Komornikowi służy prawo do diet, należnych funkcjonariuszom państwowym w czasie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

Jeżeli komornik wykonywa czynności w kilku sprawach w tej samej miejscowości, położonej poza granicą administracyjną jego siedziby, należą mu się koszty przejazdu i diety tylko za jeden wyjazd. Koszty te i diety dzieli się równo między poszczególne sprawy.“:

(5) w § 19 skreśla się pkt. 3;

(6) opłaty, przewidziane w § 7 zdanie drugie, §§ 9, 10, 11 i 13, granice opłat w § 7 zdanie pierwsze pkt. 3) i § 8 zdanie pierwsze pkt. 6, ryczałt kancelaryjny § 16 zdanie drugie pkt. 3), granice ryczałtu kancelaryjnego — § 16 zdanie drugie pkt. 1), 2) i 4), wynagrodzenie — w § 16¹ zdanie drugie i § 17 oraz granice wynagrodzenia — w § 19¹ podwyższa się czterokrotnie.

§ 2. W sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przepisy tegoż rozporządzenia stosuje się do wszelkich powodujących opłatę czynności, które nastąpi po tej dacie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1945 r.

BIBLIOTEKA
UNIwersytecka
Gdańsk

PA 16580
~~PA 16581~~

BIBLIOTEKA
UNIwersytecka
Gdańsk

P. 7.10/K